

F. t. l. vedr. skattestyrelsesloven og andre love

De kommunalbestyrelser, der indgår i et samarbejde, har ansvaret for at informere borgerne om det etablerede samarbejdet.

Skatteministeren vil kunne tilbagekalde en godkendelse af udpegning af en fælles ligningsansvarlig, hvis skatteministeren skønner, at forudsætninger for godkendelsen ikke opfyldes. En sådan tilbagekaldelse af en godkendelse vil kunne have væsentlige administrative konsekvenser for de deltagende kommuner, hvorfor en tilbagekaldelse skal ske med et passende varsel, der normalt ikke er på under ½ år.

Til nr. 2

Efter § 3, stk. 4, 1. pkt. i skattestyrelsesloven skal ligningsmyndighederne varsle den skattepligtige skriftligt, hvis myndighederne påtænker at foretage en skatteansættelse på et andet grundlag end selvangivet eller påtænker at ændre en skatteansættelse. Den skattepligtige skal samtidig gives en frist til at fremkomme med en udtalelse over den påtænkte skatteansættelse.

Denne høringspligt er ubetinget i modsætning til den almindelige høringspligt efter forvaltningslovens § 19 og § 20, hvorefter en forvaltningsmyndighed som udgangspunkt skal foretage høring af en part, når myndigheden er kommet i besiddelse af oplysninger om sagens faktiske omstændigheder, som parten ikke kan antages at være bekendt med, og oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

Det foreslås præciseret, at den særlige ubetingede høringspligt efter skattestyrelsesloven kun omfatter de tilfælde, hvor den påtænkte ændring vedrører oplysninger af den type, der skal selvangives. Det er typisk oplysninger om indkomst, herunder fradrag, oplysninger om kvalificering af en indkomst som f.eks. personlig indkomst eller kapitalindkomst, oplysninger om indkomst fra udlandet eller oplysninger om værdien af ejerbolig.

Derimod skal der efter forslaget ikke foretages høring efter skattestyrelsesloven i tilfælde, hvor den påtænkte ændring skyldes en ændret skatteberegning i form af f.eks. overførsel af et uudnyttet underskud, bundfradrag eller personfradrag mellem ægtefæller, fremførsel af et underskud til fradrag i den skattepligtiges indkomst for følgende indkomstår, eller beregning af en skattelempelse efter en dobbeltbeskatningsaftale med en fremmed stat. I disse tilfælde finder de almindelige høringsregler i forvaltningsloven anvendelse.

Baggrunden for forslaget er dels, at der normalt ikke er grundlag for uenighed om en skatteberegning, dels at skatteberegningen normalt først foretages i for-

bindelse med »årsopgørelsen«, og ikke allerede på tidspunktet for udsendelsen af »agterskrivelsen«.

Til nr. 3

Efter § 3, stk. 4, 2. pkt. i skattestyrelsesloven skal skattemyndighederne give den skattepligtige en frist til at udtale sig over den varslede påtænkte skatteansættelse. Længden af denne frist beror som udgangspunkt på myndighedens bedømmelse af behovet herfor i den enkelte sag, men efter retspraksis må fristen normalt ikke være på mindre end 14 dage.

Det foreslås at lovfæste, at høringsfristen skal være på mindst 15 dage regnet fra høringskrivelsens datering, svarende til 14 dage fra høringskrivelsens fremkomst til den skattepligtige ved normal postbesørgelse. Herved undgås tvivl om, hvor kort en frist den enkelte sag giver grundlag for. En manglende overholdelse af denne høringsfrist kan efter omstændighederne medføre, at skatteansættelsen er ugyldig.

Til nr. 4

Efter forslaget ophæves den hidtidige bestemmelse i skattestyrelseslovens § 4 om skattepligtiges ret til få genoptaget skatteansættelser. Denne bestemmelse videreføres efter forslaget under § 1, nr. 20, i skattestyrelseslovens § 34 og § 35.

Til nr. 5 og 15

Forslagene består dels af en redaktionel omskrivning af § 24, stk. 1, i skattestyrelsesloven, dels af forslag om at tillægge skatteankenævnen og Landsskatteretten kompetence til at afgøre spørgsmål om forældelse af skattekrav, når spørgsmålet rejses i forbindelse med klage over en skatteansættelse, jf. forslaget til § 24, stk. 1, nr. 5.

En skatteansættelse er uvirksom, hvis den foretages på et tidspunkt, hvor det afledte skattekrav er forældet. Det foreslås derfor, at skatteankenævnen og Landsskatteretten tillægges kompetence til at træffe afgørelse om, hvorvidt en skatteansættelse er uvirksom som følge af at det afledte skattekrav var forældet på tidspunktet for skatteansættelsens foretagelse.

Forslaget indebærer ikke, at spørgsmål om forældelse af skattekrav, der opstår i forbindelse med de statslige eller kommunale myndigheders opkrævning og inddrivelse af skattekrav, kan forelægges Landsskatteretten til prøvelse. Den administrative prøvelse heraf tilkommer de statslig told- og skattemyndigheder. Den foreslåede skatteankenævns- og Landsskatteretskompetence er alene en kompetence til at afgøre spørgsmål om, hvorvidt der forelå forældelse på det